collocat eū cū re amata· vn̄ phs·ij· retho·
dicit·ꝙ se amantiū est qdamō vna aīa· qd
satis apparuit in aug· qui in libro confes̄ꝫ·
dicit ꝙ quendā tm̄ diligebat ꝙ in ambobꝰ
vnam animam putabat· vnde nec sine eo
mori volebat nec viuere·viueret nōne ni-
si dimidiꝰ viueret nec mori nisi ille amicꝰ
totus moreretᷣ·Hinc est ꝙ vnꝰ amicꝰ mo
ritur anima alteriꝰ qui remanet quasi vi-
detur penitꝰ euolasse·quod patꝫ in dauid
ij·reg·qn̄ de morte ionathan ita pie cruci
abatur· Patet etiam in lucillo qui ꝓ claro
amico suo die noctuqꝫ lacrimas effunde-
bat vt narrat seneca in eplīs li·viij· Vnō
quidā cū diu planxisset cū amico suo in fi-
ne sui planctus sic ait· Heu igitᷣ nō debeo
velle mortē postq̄ꝫ mihi illuditᷣ ꝯtra taleꝫ
fortem terrā ergo fodite sepulcrū ibi faci-
te quia nolo plꝰ viuere vltra priuatꝰ tan
ta requie· Ex quo igitᷣ oīno patet ꝙ cari-
tatis est vnire· Persona igitᷣ caritatiua si
cut fuit beata agnes ex hoc inuiᷣ tota vni
ta deo· Et qꝛ q̄nto aliquid ad vnū primum
principiū appinquat tanto die eiꝰ influen
tia magis recipit vt habetur ex sententia
prime phīe libro·xij· Ideo pfectissima in-
nuitur beata agnes ex vnione magne ca-
ritatis quā habuit circa deū et econuerso·
Vnde hester·ij·Amauit eam rex sup omēs
mulieres ideo can̄·ij· Introduxit me rex in
cellā vinariā ordinauit in me caritatē In
troduxit me ꝑ amiciciā vniciuā in cellā vi-
nariā/ꝑ leticiā adoptiuā ordinauit in me
caritatē ꝑ dilectionē conuersiuā·Can̄·Di-
lectꝰ meꝰ mihi et ego illi· Et hoc innuebat
illa lr̄a·g·rōne sue pfectōnis quam ondit·
Tum rōne numeri septenarij·tū rōne cor-
poris bini de quo tm̄ dictum sit· ¶C ¶Se
quitur tercia lr̄a·n·Que quidē versus ter-
ram respicit et ad inferiꝰ se totā exhibet ⁊
inclinat·Et humilitatē designat ꝑ quā ho
mo arrogantiaꝫ sublimiū dereliquit et pie
suis proximis condescendit· vt meritis pfe-
ctus sit magnificꝰ corā deo· vnde gre ·vij·
mor·sic ait· Tm̄ vnusquisqꝫ fit p̄ciosior ante
deū q̄nto ꝓ amore eiꝰ fuerit despectior et
humilior·Hinc ad saul dn̄s ait·reg·xv·Non
ne cū puulus esses in oculis tuis caput te
cōstitui in tribubꝰ israbel·Ac si apte dicat·
Magnꝰ mihi fecisti qꝛ despectꝰ tibi· Hic ē
ꝙ post·n·q̄ hūilitatē insinuat statim sequi
tur alia lr̄a sꝫm ordinē alphabeti q̄ dicitᷣ·o·
que rōne sue rotūditatis pfectionē in ca-
pacitate grē dsignat q̄ i meritū hūilitatis
tribuitᷣ viatori qui i cultu trinitatis serua
tor mādatorū extiterit posse suo·Hinc ē ꝙ
n·in numero alphabeti est lr̄a tredecima

vbi sunt decē et tria q̄ decē p̄cepta decalo
gi trinitatis cultu seruata hūiliter reddunt
ꝯgruā aīam viatricē ad pfectā susceptōnē
carismatū saluatoris cui attribuitᷣ·o·seq̄ns
·n·rōne pfectōis Vn̄ apocl·vlti· Ego sū al
pha et·o·principiū et finis·Hoc aūt ꝯside-
rans btā agnes scꝫ ꝙ deꝰ hūilia respicit ⁊
alta alonge cognoscit et oculos supborum
hūiliat et omēs hūiles saluos faciet·Et iō
hūiliauit in cōspectu dn̄i q̄ntū potuit et se
despexit qꝛ diuitias ꝯtempsit honores re-
spuit voluptates abhorruit·Et vt xp̄m lu-
crifaceret se vermē exiguū reputauit Vnō
pōt dicere illᷣ ps̄·Dn̄e nō est exaltatū cor-
meū ¶Sequitᷣ quarta lr̄a·e·sicut figura si
cut satis ē clausa ex pte sinistra ex pte ve-
ro dextera apte se ondit Et in hac scꝫ de-
xtera habet q̄ndā lineā puulā quasi ꝑ mo-
dū cuiusdā accentus qui ad ptē supiorē re
spicit ⁊ quasi sagittat ·Et orōneꝫ designat
Que clausa a parte sinistra ·Quia ille qui
orat debet esse remotꝰ ab omi cogitatōne
maligna Est aūt apta a dexteris qꝛ orans
sue caritatis vulnera tota debet ostēdere
crucifixo dicens vulnerasti cor meū dn̄e ca
ritate Hinc est ꝙ hec lr̄a·e·est apta versꝰ
lr̄am·f·q̄ quasi facta ē ad similitudinē cru-
cis qꝛ orans totꝰ debet esse aptꝰ xp̄o qui
vt nos redimeret se crucifigi pmisit Debet
esse vt dicebatᷣ orōis actentꝰ et orātis in
tentio ad supna eleuata qꝛ nō debet orās
cogitare de terrenis sed solū hr̄e animū ad
versus xp̄m in quo qetes nr̄a pfecte inue-
nitur vnde augꝰ·i·confes·A te nos fecisti
dn̄e et iquietū ē cor nr̄m donec requiescat
in te Hinc aūt habetᷣ exo·xvij·ꝙ cū fieret
p̄liū inter israbelitas et gētes amorreorꝫ
cū moises orabat et eo sic orāte dū manus
in altū tenebat suꝰ pp̄ls supabat Cū vero
manꝰ inclinabat ad infra tūc hostes victo
riā obtinebāt vt ꝑ hoc daretᷣ intelligi i fi-
gura ꝙ orantis animꝰ tūc obtinet victori
am viciorū qui terrenorū oblitꝰ celestia p̄-
cogitat toto nisu Hoc em̄ mō kīm btā ag-
nes in orōnibus suis qꝛ terrenis despectis
totā se in xp̄o vero agno cōmisit vt eā adi
pisceret in sponsa cuiꝰ amore quottidiaīs
ieiunijs et orūnibꝰ vacabat Eiꝰ igitᷣ oratō
pōt figurari ꝑ hester Cuiꝰ pānos vt legitᷣ
ne luto deturparētᷣ ancilla i altū tenebat
qn̄ ire voluit ad palaciū assueri·Hester in-
terp̄tatᷣ absconsa·Assuerꝰ vero pacificus·
Tūc igitᷣ hester vadit ad palacium assueri
qn̄ orō a populari strepitu absconsa dirigiᷣ
versus magnificentiaꝫ dei patris· Verū tn̄
est ꝙ optꝫ ācillā pānos i altū tenere ne lu
tū tāgāt qꝛ optꝫ ꝙ orōi ācilleᷣ abstinētia

De orōne nota

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0088
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt